

De är inte döda än

Inga vattnar sitt snus med en turkos vattenkanna. Snuset är för torrt, förklarar hon. Dosan svämmar över och det rinner ner på golvet. Men lite vatten har väl ingen dött av. Däremot har många dött av cigaretter. Därför vill hennes dotter att hon vid 85-årsålder ska sluta röka. Till saken hör förstås också att Inga var på väg att sätta hela ålderdomshemmet i brand när hon hade en tändare i sin ägo. Den togs ifrån henne, likaså cigaretterna och hennes egen vilja. Nu får hon bara hjälp att röka på högtider. Övrig tid får hon nöja sig med snustorra prillor. Och nu får hon inte ens vattna dem.

Inga bor på ett hem där många andra bor som är inga. Osynliga i samhället. Men Inga är någon. Likaså kvinnan som vill få håret rullat. Under tiden berättar hon om sitt liv, hon tycker om att prata om sånt som hände förr, för nu händer inte mycket. Men i dag hoppas hon på att i korridoren möta Honom. Kanske ser han hur fin hon är i håret? Det gör han inte. För han har rymt. Igen.

Personalen hittar honom vid kiosken, ätandes på en glass, nöjd över att ha fått smaka på friheten. Personalen har inte tid att ta med honom ut så ofta som han vill.

Vid middagen sitter en man och uttalar grova svordomar. Spärrar har släppt. Platsen mittemot honom är tom. Där satt igår han som sa att han inte ville vara med längre. För en gångs skull blev det som han ville.

Vid ett annat bord sitter hon som inte minns vad som hände igår, men som kommer ihåg låttexter som hon gärna vill sjunga. Bredvid sitter hon inte pratar alls, men vars ögon lyser lite extra när barnen varit här. Hon får ofta besök. Mittemot sitter hon som aldrig får besök. Hennes anhöriga har glömt att hon inte är död än.

Här finns flera med haklapp och blöjor, livet slutar som det börjar. Men än är det inte slut och några av dem vill gärna dricka ett glas vin då och då, även om det hamnar lite i haklapparna.

Ingen är som Inga. De har levt långa liv som olika, men förväntas ändå vid en viss ålder bli likadana. Och personalen har sällan tid med annat än att de blir det. Det finns ju stereotyper också när det gäller äldre, som att en gammal människa är deprimerad, vill vara hemma mycket och att hen inte blir förälskad. Men hon som är fin i håret och han som gillar glass vill också ligga. Om inte annat, så åtminstone ligga bredvid varandra. Styr ihop deras sängar. De är inte döda än.